Visión 6000

Unha proposta de solución de once estados para a restauración pacífica do Gran Israel antes do regreso do Mesías, Xesucristo

**Onde non hai visión, o pobo perece:
mais benaventurado o que garda a lei. Proverbios 29:18**

Bendita a nación cuxo Deus é o Señor, e o pobo que el escolleu para a súa herdanza. Salmo 33:12

Ano gregoriano 2240

O ano gregoriano 2240 corresponde ao ano hebreo 6000, que ten un profundo significado teolóxico no xudaísmo. Segundo as fontes rabínicas clásicas (como o Talmud e o Zohar), o ano hebreo 6000 marca a data límite definitiva para a chegada do Mesías e o inicio da Era Mesiánica.

A era mesiánica: Segundo a escatoloxía xudía tradicional, a creación divídese en sete milenios. Os primeiros seis eóns representan a historia da humanidade, mentres que o sétimo é a era do " Sábado " e da paz universal.

Os once estados

Israel , Exipto , Iraq , Xordania , Kuwait , Líbano , Palestina , Arabia Saudita , Siria , Turquía, os cristiáns

• Israel - No mesmo día, o Señor fixo unha alianza con Abram, dicindo: Á túa descendencia doulle esta terra, desde o río de Exipto ata o gran río, o río Éufrates: aos quenitas, aos quenezitas, aos cadmonitas, aos hititas, aos perizitas, aos refaítas, aos amorreos, aos cananeos, aos girgasitas e aos jebuseos. Dareiche a ti e á túa descendencia despois de ti a terra na que vives como estranxeiro, toda a terra de Canaán, en posesión perpetua; e eu serei o seu Deus. Xénese 15:18-21 ; 17:8

• Exipto: os habitantes do leste do río Nilo poden emigrar ao oeste ou seguir o exemplo dos gabaonitas .

• Iraq: os habitantes do sur e oeste do río Éufrates poden emigrar ao norte e ao leste ou seguir o exemplo dos gabaonitas .

• Xordania: todos os habitantes poden emigrar á rexión nordeste de Siria (enriba do río Éufrates) ou seguir o exemplo dos gabaonitas .

• Kuwait: os habitantes da parte norte afectada da gobernación de Jahra poden emigrar ao sur ou seguir o exemplo dos gabaonitas .

• Líbano: todos os habitantes poden emigrar á rexión nordeste de Siria (enriba do río Éufrates) ou seguir o exemplo dos gabaonitas .

• Palestina: todos os habitantes poden emigrar ao oeste do río Nilo ou á rexión nordeste de Siria (enriba do río Éufrates) ou á parte sur de Arabia Saudita ou seguir o exemplo dos gabaonitas .

• Arabia Saudita: os habitantes da parte norte afectada poderían emigrar ao sur ou seguir o exemplo dos gabaonitas .

• Siria: os habitantes do sur e oeste do río Éufrates poden emigrar ao norte e leste ou seguir o exemplo dos gabaonitas .

• Turquía: os habitantes da parte sueste afectada poden emigrar ao norte ou seguir o exemplo dos gabaonitas .

• Os cristiáns: os cidadáns do Reino de Deus deben predicar, proclamar e publicar o evanxeo con persistencia nos outros 10 estados e entre todas as nacións.

Vós sodes o sal da terra; pero se o sal perde o seu sabor, con que se lle salgará? De agora en diante non serve para nada, senón para ser botada fóra e pisada polos homes. Vós sodes a luz do mundo. Unha cidade situada no alto dun monte non pode quedar agochada. Nin se acenden as velas para poñelas debaixo do almud, senón no candeeiro, e alumea a todos os que están na casa. Así alumee a vosa luz diante dos homes, para que vexan as vosas boas obras e glorifiquen o voso Pai que está nos ceos. Mateo 5:13-16

E achegouse Xesús e faloulles, dicindo: Todo poder me foi dado no ceo e na terra. Ide, pois, e educade a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, e do Fillo, e do Espírito Santo; ensinándolles a gardar todo o que vos mandei. E velaquí, eu estou convosco todos os días, ata o fin do mundo. Amén. Mateo 28:18-20

E primeiro cómpre que o evanxeo sexa anunciado entre todas as nacións. Marcos 13:10

E díxolles: Ide por todo o mundo e predicade o Evanxeo a toda criatura. O que crea e sexa bautizado, será salvo; pero o que non crea, será condenado. E estes sinais seguirán aos que cren: No meu nome expulsarán demos; falarán novas linguas; collerán serpes; e se beben algo mortal, non lles fará dano; imporán as mans sobre os enfermos, e sanarán. Entón, despois de falarlles, o Señor foi recibido ao ceo e sentouse á dereita de Deus. E eles saíron e predicaron por todas partes, traballando o Señor con eles e confirmando a palabra cos sinais que os seguían. Amén. Marcos 16:15-20

Reunidos, preguntáronlle: «Señor, restaurarás neste tempo o reino de Israel?». El respondeulles: « Non vos corresponde a vós saber os tempos nin as saíntes, que o Pai puxo no seu poder. Mais recibiredes poder, cando o Espírito Santo veña sobre vós, e seredes as miñas testemuñas en Xerusalén, en toda a Xudea e Samaria, e ata os confíns da terra». Feitos 1:6-8

Entón Bernabé marchou a Tarso, para buscar a Saulo. E cando o atopou, levouno a Antioquía. E aconteceu que se reuniron coa igrexa durante un ano enteiro, e ensinaron a moita xente. E os discípulos foron chamados cristiáns primeiro en Antioquía. Feitos 11:25-26 (A antiga Antioquía atópase baixo a cidade moderna de Antakya na provincia de Hatay, no sur de Turquía.)

Polo tanto, a lei foi o noso mestre para levarnos a Cristo, para que fósemos xustificados pola fe. Mais despois de que chegou a fe, xa non estamos baixo o mestre. Porque todos vós sodes fillos de Deus pola fe en Cristo Xesús. Porque cantos fostes bautizados en Cristo, vestistes de Cristo. Non hai xudeu nin grego, non hai escravo nin libre, non hai home nin muller, porque todos vós sodes un en Cristo Xesús. E se vós sodes de Cristo, entón sodes descendencia de Abraham e herdeiros segundo a promesa. Gálatas 3:24-29

Finalmente, irmáns meus, sede fortes no Señor e no poder da súa forza. Vestídevos da armadura completa de Deus, para que poidades estar firmes contra as artimañas do demo. Porque non loitamos contra carne e sangue, senón contra principados, contra potestades, contra os gobernantes das tebras deste mundo, contra o espírito malvado nas rexións celestes. Polo tanto, tomade a armadura completa de Deus, para que poidades resistir no día malo e, despois de todo, estar firmes. Estade, pois, firmes, cos lombos ceñidos coa verdade, e coa coiraza da xustiza posta, e os pés calzados co arranxo do evanxeo da paz. Sobre todo, tomade o escudo da fe, co cal podedes apagar todos os dardos de lume dos malvados. Tomade o casco da salvación e a espada do Espírito, que é a palabra de Deus. Orando sempre con toda oración e súplica no Espírito, e vixiando nela con toda perseveranza e súplica por todos os santos; E por min, para que me sexa dada a palabra, para que poida abrir a miña boca con franqueza, para dar a coñecer o misterio do Evanxeo, polo cal son embaixador en cadeas; para que nel poida falar con franqueza, como debo falar. Efesios 6:10-20

Mais vós sodes xeración escollida, sacerdocio real, nación santa, pobo adquirido por Deus, para que proclamedes as virtudes daquel que vos chamou das tebras á súa luz marabillosa. Vós que antes non erades pobo, pero agora sodes pobo de Deus; vós que non obtivestes misericordia, pero agora obtivestes misericordia. 1 Pedro 2:9-10

O exemplo dos gabaonitas

Josué 9
1 Cando o souberon todos os reis que estaban de aquí ao Xordán, nas montañas, nos vales e en todas as costas do Gran Mar, fronte ao Líbano, os hititas, os amorreos, os cananeos, os perizitas, os heveos e os jebuseos,
2 Que se reuniron para loitar contra Xosué e contra Israel, dun só acordo.
3 Cando os habitantes de Gabaón souberon o que Xosué fixera a Xericó e a Ai,
4 Traballaron con astucia, e foron e fixeron coma se fosen embaixadores, e levaron sacos vellos sobre os seus xumentos, e odres de viño vellos, rotos e vendados;
5 E zapatos vellos e retorcidos nos seus pés, e roupas vellas enriba deles; e todo o pan da súa provisión estaba seco e mofado.
6 E foron a Xosué ao campamento de Guilgal, e dixéronlle a el e aos homes de Israel: Vimos dun país lonxano; agora, pois, facede alianza connosco.

7 E os homes de Israel dixéronlles aos heveos: «Se cadra habitades entre nós, como faremos unha alianza convosco?»
8 E dixéronlle a Xosué: «Somos os teus servos». E Xosué preguntoulles: «Quen sodes vós? E de onde védes?»
9 E dixéronlle: «Dun país moi lonxano viñeron os teus servos por mor do nome do Señor, o teu Deus, porque ouvimos falar del e de todo o que fixo en Exipto,
10 E todo o que lles fixo aos dous reis dos amorreos que estaban alén do Xordán, a Sihón, rei de Hesbón, e a Og, rei de Basán, que estaba en Axtarot.
11 Polo tanto, os nosos anciáns e todos os habitantes do noso país dixéronnos: «Levade provisións para a viaxe e ide ao seu encontro, e didelles: Somos os vosos servos; agora, pois, facede unha alianza connosco».
12 Este é o noso pan, quente, que levabamos das nosas casas para provisión o día que saímos para ir a vós; mais agora, velaquí, está seco e cheo de mofo.
13 E estas botellas de viño que enchemos eran novas; e velaquí que están rotas; e as nosas roupas e os nosos zapatos están vellos por mor da longa viaxe.
14 E os homes tomaron das súas provisións, e non consultaron a boca do Señor.
15 E Xosué fixo a paz con eles, e fixo unha alianza con eles, deixándoos vivir; e os príncipes da congregación xuráronlles.
16 E aconteceu que, ao cabo de tres días despois de facer unha alianza con eles, souberon que eran os seus veciños e que vivían entre eles.
17 Os fillos de Israel puxeron en marcha e chegaron ás súas cidades o terceiro día. As súas cidades eran Gabaón, Quefirah, Beerot e Quiriat-Iearim.
18 E os fillos de Israel non os mataron, porque os príncipes da congregación lles xuraran polo Señor, Deus de Israel. E toda a congregación murmurou contra os príncipes.
19 Pero todos os príncipes dixeron a toda a congregación: "Xurámoslles polo Señor, Deus de Israel; agora, polo tanto, non podemos tocalos".
20 Isto faremos con eles; deixarémolos vivir, para que non caia sobre nós a ira por mor do xuramento que lles fixemos.
21 E os príncipes dixéronlles: «Que vivan; pero que sexan cortadores de leña e tractores de auga para toda a comunidade, como lles prometeran os príncipes».
22 E Xosué chamounos, e díxolles: Por que nos enganastes, dicindo que estamos moi lonxe de vós, cando vós vivides entre nós?
23 Agora, polo tanto, sodes malditos, e ningún de vós será libre de ser servos, nin cortadores de leña, nin tractores de auga para a casa do meu Deus.
24 E responderon a Xosué, e dixeron: Porque certamente foi informado aos teus servos de que o Señor, o teu Deus, lle ordenou ao seu servo Moisés que vos dese toda a terra e que exterminase a todos os habitantes da terra diante de vós, por iso tivemos moito medo polas nosas vidas por mor de vós, e fixemos isto.
25 E agora, velaquí, estamos na túa man; faino como che pareza bo e xusto.
26 E así fíxolles, e librounos da man dos fillos de Israel, para que non os mataren.
27 E Xosué fíxoos aquel día cortadores de leña e tractores de auga para a comunidade e para o altar do Señor, ata o día de hoxe, no lugar que el escolleu.

Josué 10
1 Cando Adonisédec, rei de Xerusalén, soubo que Xosué tomara Ai e a destruíra por completo, como fixera con Xericó e co seu rei, así fixera con Ai e co seu rei; e como os habitantes de Gabaón fixeran a paz con Israel e estaban entre eles,
2 Tiveron moito medo, porque Gabaón era unha gran cidade, coma unha das cidades reais, e porque era máis grande ca Ai, e todos os seus homes eran poderosos.

3 Polo tanto, Adonisédec, rei de Xerusalén, enviou mensaxes a Hoham, rei de Hebrón, a Piram, rei de Iarmut, a Iafía, rei de Láquix, e a Debir, rei de Eglón:
4 Subíde a min e axudádeme, para que poidamos derrotar Gabaón, porque fixo a paz con Xosué e cos fillos de Israel.
5 Entón, os cinco reis dos amorreos: o rei de Xerusalén, o rei de Hebrón, o rei de Iarmut, o rei de Láquix e o rei de Eglón, reuníronse e subiron con todo o seu exército. Acamparon diante de Gabaón e fixeron a guerra contra ela.
6 Os homes de Gabaón enviaron mensaxe a Xosué, ao campamento de Guilgal, dicindo: «Non deixes de lado os teus servos; sube axiña a nós, sálvanos e axúdanos, porque todos os reis dos amorreos que habitan nas montañas se xuntaron contra nós».
7 Entón Xosué subiu de Guilgal, el e toda a xente de guerra con el, e todos os homes valentes.
8 E o Señor díxolle a Xosué: Non lles teñas medo, porque os entreguei nas túas mans; ningún deles poderá resistirte diante de ti.
9 Xosué chegou, polo tanto, a eles de súpeto e subiu de Guilgal toda a noite.
10 E o Señor desconcertounos diante de Israel, e deulles unha gran matanza en Gabaón, e perseguiunos polo camiño que sobe a Bet-horón, e feriunos ata Azeca e Maqueda.
11 E aconteceu que, mentres fuxían de diante de Israel, e estaban na baixada de Bet-Horón, o Señor lanzou sobre eles grandes pedras do ceo ata Azecah, e morreron; foron máis os que morreron polas pedras de sarabia que os que os fillos de Israel mataron coa espada.
12 Entón falou Xosué ao Señor o día en que o Señor entregou os amorreos diante dos fillos de Israel, e dixo en presenza de Israel, e dixo: Sol, detente en Gabaón; e ti, Lúa, no val de Ajalón.
13 E o sol parou, e a lúa permaneceu quieta, ata que o pobo se vingou dos seus inimigos. Non está isto escrito no libro de Justo? Así que o sol parou no medio do ceo, e non se apresurou a poñerse durante un día enteiro.
14 Nin antes nin despois houbo día coma aquel no que o Señor escoitase a voz dun home, porque o Señor loitaba por Israel.
15 E Xosué volveu, e todo Israel con el, ao campamento de Guilgal.
16 Mais estes cinco reis fuxiron e agocháronse nunha cova en Maqueda.
17 E déronlle aviso a Xosué, dicindo: Os cinco reis atopáronse agochados nunha cova en Maqueda.
18 E Xosué dixo: «Rodade grandes pedras sobre a boca da cova e poñede homes xunto a ela para gardalas.
19 E vós non vos deteñades, senón perseguide os vosos inimigos e derrotade os que queden atrás; non lles permitades entrar nas súas cidades, porque o Señor, o voso Deus, os entregou nas vosas mans.
20 E aconteceu que, cando Xosué e os fillos de Israel acabaron de matalos cunha matanza moi grande, ata que foron consumidos, os que quedaran deles entraron en cidades fortificadas.
21 E todo o pobo volveu en paz ao campamento, onde estaba Xosué en Maqueda; ninguén moveu a súa lingua contra ningún dos fillos de Israel.
22 Entón Xosué dixo: «Abre a boca da cova e saca de alí eses cinco reis».
23 E fixeron así, e trouxéronlle da cova aqueles cinco reis: o rei de Xerusalén, o rei de Hebrón, o rei de Iarmut, o rei de Láquix e o rei de Eglón.
24 E aconteceu que, cando trouxeron aqueles reis a Xosué, este chamou a todos os homes de Israel e díxolles aos capitáns dos homes de guerra que ían con el: «Achegádevos e poñede os vosos pés sobre o pescozo destes reis». E eles achegáronse e puxeron os seus pés sobre o seu pescozo.
25 E Xosué díxolles: Non temades nin vos acovardades; sede fortes e valentes, porque así lles fará o Señor a todos os vosos inimigos contra os que loitades.
26 E despois Xosué feriunos e matounos, e colgounos en cinco árbores; e estiveron colgados das árbores ata a tarde.

27 E aconteceu que, ao solpor, Xosué ordenou que os baixasen das árbores e os botasen na cova onde estiveran agochados, e puxeron grandes pedras na boca da cova, que están ata o día de hoxe.
28 E aquel día Xosué tomou Maqueda e pasouna polo gume da espada, e exterminou o seu rei, a eles e a todas as persoas que había nela; non deixou a ninguén con vida; e fixo co rei de Maqueda como fixera co rei de Xericó.
29 Entón Xosué pasou de Maquedah, e todo Israel con el, a Libnah, e loitou contra Libnah.
30 E o Señor entregouna tamén a ela, xunto co seu rei, nas mans de Israel, e feriuna a fío da espada, con todas as almas que había nela; non deixou a ninguén con vida nela, senón que fixo co seu rei como fixera co rei de Xerusalén.
31 Xosué pasou de Libnah a Láquix, acampou arredor dela e loitou contra ela.
32 E o Señor entregou Láquix nas mans de Israel, que a tomaron o segundo día e a feriron a fío da espada, con todas as persoas que había nela, segundo todo o que fixera con Libnah.
33 Entón subiu Horam, rei de Guézer, para axudar a Láquix; e Xosué derrotouno a el e ao seu pobo, ata que non lle deixou ningún con vida.
34 E Xosué pasou de Láquix a Eglón, e todo Israel con el; acamparon arredor dela e loitaron contra ela.
35 E tomárona aquel día, e a derrocaron a fío da espada, e destruíron por completo a todas as almas que había nela aquel día, segundo todo o que fixera a Láquix.
36 E Xosué subiu de Eglón, e todo Israel con el, a Hebrón, e loitaron contra ela.
37 Tomárona e ferirona a fío da espada, ao seu rei e a todas as súas cidades, e a todos os que había nela; non deixou a ninguén con vida, como fixera con Eglón; senón que a destruíron por completo, xunto con todos os que había nela.
38 E Xosué volveu, e todo Israel con el, a Debir, e loitou contra ela.
39 E tomouno, e o seu rei, e todas as súas cidades; e feriunas a fío da espada, e exterminou por completo a todas as almas que había nela; non deixou a ninguén con vida; como fixera con Hebrón, así fixo con Debir, e co seu rei; como fixera tamén con Libná, e co seu rei.
40 Así que Xosué derrotou toda a rexión das montañas, do sur, do val e das fontes, e a todos os seus reis; non deixou a ninguén con vida, senón que exterminou por completo todo o que respiraba, como ordenara o Señor, Deus de Israel.
41 E Xosué derrotounos desde Cades-Barnea ata Gaza, e todo o país de Gosén ata Gabaón.
42 E todos estes reis e as súas terras tomounos Xosué dunha soa vez, porque o Señor, Deus de Israel, loitaba por Israel.
43 E Xosué volveu, e todo Israel con el, ao campamento de Guilgal.

Os tempos dos xentís

E caerán polo gume da espada, e serán levados cativos a todas as nacións; e Xerusalén será hollada polos xentís, ata que se cumpran os tempos dos xentís. Lucas 21:24

Os "tempos dos xentís" é un termo profético bíblico de Lucas 21:24. Describe un período histórico durante o cal as nacións non xudías (xentís) dominan politicamente Xerusalén e os asuntos mundiais. Os estudosos xeralmente cren que esta era comezou co exilio babilónico no ano 586 a. C. e continúa ata o regreso de Cristo.

Elementos clave do concepto:

Orixe na profecía: A frase é empregada de xeito máis famoso por Xesús no Discurso do Monte dos Oliveis, onde predixo que Xerusalén sería "pisada polos xentís ata que se cumpran os tempos dos xentís".

As visións de Daniel: O concepto está profundamente ligado ás profecías de Daniel 2, que describen unha sucesión de imperios mundiais xentís (comezando por Babilonia) que finalmente serán substituídos polo reino eterno de Deus.

Os estudosos bíblicos e os escatólogos adoitan dividir os "tempos dos xentís" en varias ideas teolóxicas:

Dominio político: A realidade histórica de Xerusalén controlada por potencias estranxeiras, que abrangue desde os babilonios e romanos ata os imperios posteriores ao longo da historia.

A Era da Igrexa: O período durante o cal a mensaxe do evanxeo se espallou principalmente a nacións non xudías.

"Tempos" vs. "Plenitude": Algúns teólogos distinguen entre os "tempos dos xentís" (a liña temporal física do goberno político) e a "plenitude dos xentís" (mencionada en Romanos 11:25, que se refire á reunión espiritual completa dos crentes non xudeus no plan de salvación de Deus).

A plenitude dos xentís

Porque non quero, irmáns, que ignoredes este misterio, para que non sexades sabios nos vosos propios pensamentos; que a cegueira en parte sobreveniu a Israel, ata que entre a plenitude dos xentís. E así todo Israel será salvo, como está escrito: De Sión virá o Libertador, e apartará de Xacob a impiedade. Romanos 11:25-26

A "plenitude dos xentís" é un concepto profético que se atopa na versión King James da Biblia, principalmente en Romanos 11:25. Refírese ao período no que o Evanxeo se predica principalmente aos non xudeus. Esta era rematará cando un número divinamente designado de xentís cheguen á fe en Cristo, permitindo a Deus cambiar o seu enfoque profético de volta á salvación de Israel.

Elementos clave do concepto:

A Escritura Primaria: En Romanos 11:25, o apóstolo Paulo revela un "misterio" á igrexa: "que a cegueira en parte sobreveniu a Israel, ata que entre a plenitude dos xentís". Isto significa que o endurecemento espiritual temporal de Israel serve a un propósito: abre a porta para que os xentís (o mundo non xudeu) reciban a salvación e se convertan en parte da familia de Deus.

Raíz grega: A palabra "plenitude" neste contexto tradúcese da palabra grega pleroma, que denota un número completo, unha compleción ou unha abundancia. Xeralmente refírese á colleita completa e plena dos xentís que Deus pretende salvar durante esta era actual da igrexa.

Conexión cos "Tempos dos Xentiles":
Este concepto está relacionado con Lucas 21:24, onde Xesús fala dos "tempos dos xentís", un período prolongado caracterizado polo dominio xentil sobre Xerusalén e o pobo xudeu. A "plenitude dos xentís" marca a conclusión desta era, despois da cal a cegueira de Israel será eliminada para que "todo Israel sexa salvo", como se afirma en Romanos 11:26.

Mateo 24

1 Xesús saíu do templo e abandonouno, e os seus discípulos achegáronse a el para mostrarlle os edificios do templo.
2 E Xesús díxolles: Non vedes todas estas cousas? De verdade vos digo que non quedará aquí pedra sobre pedra que non sexa derrubada.
3 E mentres estaba sentado no monte das Oliveiras, os discípulos achegáronse a el á parte, preguntándolle: Dinos, cando acontecerá isto? E cal será o sinal da túa chegada e do fin do mundo?
4 Respondeu Xesús e díxolles: « Tede coidado de que ninguén vos engane.
5 Porque moitos virán no meu nome, dicindo: Eu son o Cristo; e enganarán a moitos.
6 E oiredes falar de guerras e de rumores de guerras; mirade que non vos turbedes, porque todo isto ten que acontecer, pero aínda non é o fin.
7 Porque se levantará nación contra nación e reino contra reino; e haberá fames, pestilencias e terremotos en diferentes lugares.
8 Todo isto é o principio das dores.
9 Entón entregaránvos para ser aflixidos e mataránvos; e seredes odiados de todas as nacións por mor do meu nome.
10 E entón moitos ofenderanse, e traizoaranse uns aos outros, e odiaranse uns aos outros.
11 E xurdirán moitos falsos profetas, e enganarán a moitos.
12 E por mor da abundancia da iniquidade, arrefriarase o amor de moitos.
13 Mais o que persevere ata o fin, ese será salvo.
14 E este evanxeo do reino será predicado en todo o mundo en testemuño a todas as nacións; e entón virá o fin.
15 Cando, polo tanto, vexades a abominación da desolación, da que falou o profeta Daniel, erguida no lugar santo (quen lea, que o entenda):
16 Entón, os que estean en Xudea, fuxan aos montes.
17 O que estea no tellado non baixe para coller nada da súa casa.
18 Nin o que estea no campo, que volva para coller a súa roupa.
19 E ai das que estean embarazadas e das que dean o peito naqueles días!
20 Orade, pois, para que a vosa fuxida non sexa no inverno nin en sábado.
21 Porque haberá entón unha gran tribulación, como non a houbo desde o principio do mundo ata hoxe, nin a haberá nunca.
22 E se aqueles días non fosen abreviados, ninguén se salvaría; pero por mor dos escollidos, aqueles días serán abreviados.
23 Entón, se alguén vos di: Velaquí, o Cristo está aquí ou alí, non o creades.
24 Porque xurdirán falsos Cristos e falsos profetas, e farán grandes sinais e marabillas; de tal xeito que, se fose posible, enganarán mesmo aos escollidos.
25 Velaquí, xa cho dixen antes.
26 Polo tanto, se vos din: Velaquí, está no deserto, non saíde; velaquí, está nos aposentos secretos; non o creades.
27 Porque, coma o lóstrego sae do leste e brilla ata o oeste, así será a chegada do Fillo do home.
28 Porque onde queira que estea o cadáver, alí se xuntarán as aguias.
29 Inmediatamente despois da tribulación daqueles días, o sol escurecerase, e a lúa non dará a súa luz, e as estrelas caerán do ceo, e os poderes dos ceos serán conmovidos.
30 E entón aparecerá no ceo o sinal do Fillo do home; e entón chorarán todas as tribos da terra, e verán o Fillo do home vindo sobre as nubes do ceo con poder e gran gloria.
31 E enviará os seus anxos cun gran son de trompeta, e reunirán os seus escollidos dos catro ventos, dun extremo do ceo ao outro.

32 Aprendede a parábola da figueira: cando a súa póla xa está tenra e bota follas, sabedes que o verán está preto.
33 Así mesmo vós, cando vexades todas estas cousas, sabede que está preto, ás portas.
34 De verdade vos digo que non pasará esta xeración ata que todas estas cousas se cumpran.
35 O ceo e a terra pasarán, mais as miñas palabras non pasarán.
36 Mais dese día e hora ninguén sabe, nin os anxos do ceo, senón só o meu Pai.
37 Pero como foron os días de Noé, así será a vinda do Fillo do home.
38 Pois nos días anteriores ao diluvio comían e bebían, casaban e daban en matrimonio, ata o día en que Noé entrou na arca,
39 E non souberon ata que chegou o diluvio e levou a todos; así será tamén a vinda do Fillo do home.
40 Entón estarán dous no campo: un será levado e o outro deixado.
41 Dúas mulleres estarán moendo no muíño; unha será levada e a outra deixada.
42 Velade, pois, porque non sabedes a que hora virá o voso Señor.
43 Pero sabede isto, que se o dono da casa soubese en que vixilia viría o ladrón, vixiaría e non deixaría que lle roubasen a casa.
44 Polo tanto, estade vós tamén preparados, porque á hora menos pensada virá o Fillo do home.
45 Quen é, pois, o servo fiel e sabio, a quen o seu señor puxo sobre a súa casa para darlles comida no seu debido tempo?
46 Bendito sexa aquel servo a quen o seu señor, cando chegue, o atope facendo así.
47 De verdade vos digo que o fará gobernar todos os seus bens.
48 Mais se aquel servo malvado dixe no seu corazón: O meu señor tarda en vir;
49 E comezará a golpear os seus compañeiros, e a comer e beber cos borrachos;
50 O señor dese servo virá o día que el non o espera e a hora que non sabe,
51 E o cortará en anacos e lle asignará a súa parte cos hipócritas; alí haberá pranto e renxer de dentes.

Marcos 13

1 E ao saír do templo, un dos seus discípulos díxolle: Mestre, mira que pedras e que edificios hai aquí!
2 E Xesús respondeu: « Ves estes grandes edificios? Non quedará pedra sobre pedra que non sexa derrubada.
3 E mentres estaba sentado no monte das Oliveiras, fronte ao templo, Pedro, Santiago, Xoán e Andrés preguntáronlle en privado:
4 Dinos, cando acontecerán estas cousas? e cal será o sinal de que todas estas cousas se cumpran?
5 E Xesús, respondéndolles, comezou a dicir: « Tede coidado de que ninguén vos engane.
6 Porque moitos virán no meu nome, dicindo: Eu son o Cristo; e enganarán a moitos.
7 Cando oiades falar de guerras e de rumores de guerras, non vos alborotedes, porque é preciso que estas cousas acontezan; pero aínda non será o fin.
8 Porque se levantará nación contra nación e reino contra reino; haberá terremotos en diferentes lugares, fames e angustias; estes serán os comezos das dores.
9 Pero tede coidado con vós mesmos, porque vos entregarán aos consellos, e nas sinagogas seredes azoutados, e seredes levados ante gobernadores e reis por min, para dar testemuño contra eles.
10 E é preciso que o Evanxeo sexa primeiro anunciado entre todas as nacións.
11 Pero cando vos leven e vos entreguen, non vos preocupedes de antemán do que ides dicir, nin o pensedes con antelación; senón que o que vos sexa dado naquela hora, iso falade, porque non sodes vós os que falades, senón o Espírito Santo.
12 Agora o irmán entregará ao irmán para matalo, e o pai ao fillo; e os fillos levantaranse contra os seus pais, e farán que sexan executados.
13 E seredes odiados por todos por causa do meu nome; pero o que persevere ata o fin, ese será salvo.

14 Pero cando vexades a abominación da desolación, da que falou o profeta Daniel, erguida onde non debe (que o que lea entenda), entón os que estean en Xudea, fuxan aos montes.
15 E o que estea no tellado non baixe á casa nin entre nela para coller nada da súa casa.
16 E o que estea no campo, que non volva atrás para recoller o seu manto.
17 Pero ai das que estean embarazadas e das que dean o peito naqueles días!
18 E rogade para que a vosa fuxida non sexa no inverno.
19 Porque naqueles días haberá unha aflición coma a que non houbo desde o principio da creación que Deus creou ata hoxe, nin a haberá.
20 E se o Señor non abreviase aqueles días, ninguén se salvaría; pero por mor dos escollidos, que escolleu, abreviou os días.
21 E entón, se alguén vos di: Velaquí o Cristo, ou: Velaquí está alí, non o creades.
22 Porque xurdirán falsos Cristos e falsos profetas, e farán sinais e marabillas para seducir, se fose posible, mesmo os escollidos.
23 Pero vós, prestade atención: xa vos predixen todas as cousas.
24 Mais naqueles días, despois daquela tribulación, o sol escurecerase e a lúa non dará a súa luz,
25 E as estrelas do ceo caerán, e os poderes que están no ceo serán conmovidos.
26 E entón verán o Fillo do home vindo nas nubes con gran poder e gloria.
27 E entón enviará os seus anxos e reunirá os seus escollidos dos catro ventos, desde o extremo da terra ata o extremo do ceo.
28 Aprendede a parábola da figueira: cando a súa póla xa está tenra e bota follas, sabedes que o verán está preto.
29 Así mesmo vós, cando vexades que estas cousas acontecen, sabede que está preto, ás portas.
30 De verdade vos digo que non pasará esta xeración ata que todas estas cousas sexan feitas.
31 O ceo e a terra pasarán, mais as miñas palabras non pasarán.
32 Mais dese día e daquela hora ninguén sabe, nin os anxos que están no ceo, nin o Fillo, senón o Pai.
33 Estade atentos, vixiade e orade, porque non sabedes cando será o momento.
34 Porque o Fillo do home é coma un home que, despois de ir lonxe, deixou a súa casa e deu autoridade aos seus servos, e a cada un o seu traballo, e mandou ao porteiro que vixiase.
35 Vixíade, pois, porque non sabedes cando virá o dono da casa: á tarde, ou á medianoite, ou ao cantar dos galos, ou pola mañá.
36 Non sexa que, vindo de súpeto, vos atope durmindo.
37 E o que vos digo, dígollo a todos: Vixiade.

Lucas 21

1 E ergueu a vista e viu os ricos botando as súas ofrendas no tesouro.
2 E viu tamén a unha viúva pobre que botaba alí dous anacos de cartos.
3 E dixo: De verdade vos digo que esta pobre viúva botou máis ca todos eles.
4 Porque todos estes, do que sobran, botaron para as ofrendas de Deus; pero ela, da súa penuria, botou todo o que tiña para vivir.
5 E como algúns falaban do templo, de como estaba adornado con fermosas pedras e ofrendas, dixo:
6 En canto a estas cousas que vedes, virán días nos que non quedará pedra sobre pedra que non sexa derrubada.
7 E preguntáronlle: Mestre, pero cando acontecerán estas cousas? E que sinal haberá cando isto suceda?
8 E dixo: « Tede coidado de non vos enganar, porque moitos virán no meu nome, dicindo: Eu son o Cristo, e o tempo está achegándose; polo tanto, non os sigades».
9 Cando oiades falar de guerras e revoltas, non vos asustedes, porque é preciso que estas cousas acontezan primeiro; pero o fin non é axiña.

10 Entón díxolles: Levantarase nación contra nación e reino contra reino.
11 E haberá grandes terremotos en diferentes lugares, e fames, e pestilencias; e haberá cousas espantosas e grandes sinais do ceo.
12 Pero antes de todo isto, poránvos as mans enriba e perseguiránvos, entregándovos ás sinagogas e ás prisións, sendo levados diante de reis e gobernantes por mor do meu nome.
13 E isto converterase en testemuño para vós.
14 Fixádevos, pois, en vosos corazóns que non meditedes antes o que ides responder:
15 Pois eu vos darei boca e sabedoría, á que todos os vosos adversarios non poderán refutar nin resistir.
16 E seredes traizoados polos vosos pais, irmáns, parentes e amigos; e algúns de vós farán que sexan executados.
17 E seredes odiados por todos os homes por mor do meu nome.
18 Pero non se vos perecerá nin un só cabelo da cabeza.
19 Na paciencia posuiredes as vosas almas.
20 E cando vexades Xerusalén rodeada de exércitos, sabede entón que a súa desolación está próxima.
21 Entón, os que estean en Xudea, que fuxan aos montes; e os que estean no medio dela, que se vaian; e os que estean no campo, que non entren nela.
22 Porque estes son días de vinganza, para que se cumpran todas as cousas que están escritas.
23 Mais ai das que estean embarazadas e das que dean o peito naqueles días! Porque haberá unha gran angustia na terra e ira contra este pobo.
24 E caerán polo gume da espada, e serán levados cativos a todas as nacións; e Xerusalén será pisoteada polos xentís, ata que se cumpran os tempos dos xentís.
25 E haberá sinais no sol, na lúa e nas estrelas; e na terra angustia das nacións, con perplexidade; o mar e as ondas ruxirán;
26 Os corazóns dos homes desfalecerán de medo e de agardar as cousas que han de vir sobre a terra, porque os poderes dos ceos serán conmovidos.
27 E entón verán o Fillo do home vindo nunha nube con poder e gran gloria.
28 E cando estas cousas comecen a acontecer, entón erguede as vosas cabezas e levantade a vosa cabeza, porque a vosa redención está preto.
29 E contoulles unha parábola: Mirade a figueira e todas as árbores;
30 Cando xa brotan, vós mesmos vedes e sabedes que o verán xa está preto.
31 Así mesmo vós, cando vexades que estas cousas acontecen, sabede que o Reino de Deus está preto.
32 De verdade vos digo que esta xeración non pasará ata que todo se cumpra.
33 O ceo e a terra pasarán, mais as miñas palabras non pasarán.
34 E tede coidado con vós mesmos, para que os vosos corazóns non se carguen de glotonería, embriaguez e preocupacións desta vida, e ese día non vos veña sobre a mente de súpeto.
35 Porque como unha trampa virá sobre todos os que habitan sobre a face de toda a terra.
36 Velade, pois, e orade sempre, para que sexades considerados dignos de escapar de todo isto que ha de acontecer e de estar diante do Fillo do home.
37 De día ensinaba no templo, e de noite saía e moraba no monte chamado das Oliveiras.
38 E todo o pobo achegouse a el ao templo pola mañá cedo para escoitalo.

Pentateuco

Agora o Señor díxolle a Abram: «Sae da túa terra, da túa parentela e da casa do teu pai, á terra que eu che mostrarei. Farei de ti unha gran nación, bendicirte e engrandecerei o teu nome, e serás unha bendición. Bendicirei os que te bendigan e maldicirei os que te maldigan; e en ti serán benditas todas as familias da terra». Xénese 12:1-3

No mesmo día, o Señor fixo unha alianza con Abram, dicindo: Á túa descendencia doulle esta terra, desde o río de Exipto ata o gran río, o río Éufrates: aos quenitas, aos quenezitas, aos cadmonitas, aos hititas, aos perizitas, aos refaítas, aos amorreos, aos cananeos, aos girgasitas e aos jebuseos. Xénese 15:18-21

Dareiche a ti e á túa descendencia despois de ti a terra na que vives como estranxeiro, toda a terra de Canaán, en posesión perpetua; e eu serei o seu Deus. Xénese 17:8

E Deus falou a Moisés, e díxolle: Eu son o Señor. E aparecín a Abraham, a Isaac e a Xacob, co nome de Deus Todopoderoso, pero o meu nome Xehová non lles foi coñecido. E tamén establecín a miña alianza con eles, para darlles a terra de Canaán, a terra da súa peregrinación, onde foron estranxeiros. Éxodo 6:2-4
Eu son o Señor, o teu Deus, que te saquei da terra de Exipto para darche a terra de Canaán e ser o teu Deus. Levítico 25:38

Voltadevos e poñédevos en camiño, e ide ao monte dos amorreos e a todos os lugares próximos a el: na chaira, nas montañas, no val, no sur e na ribeira do mar, á terra dos cananeos e ao Líbano, ata o gran río, o río Éufrates. Velaquí que vos puxen a terra diante de vós: entrade e posuíde a terra que o Señor xurou aos vosos pais, Abraham, Isaac e Xacob, que lles daría a eles e á súa descendencia despois deles. Deuteronomio 1:7-8

Porque se gardades con esmero todos estes mandamentos que vos ordeno, poñéndoos por obra, amando ao Señor, o voso Deus, andando en todos os seus camiños e apegándovos a el, entón o Señor botará fóra todas estas nacións de diante de vós, e posuirédes nacións máis grandes e máis poderosas ca vós. Todo lugar que pisen as plantas dos vosos pés será voso: desde o deserto e o Líbano, desde o río, o río Éufrates, ata o mar extremo estará o voso lindeiro. Ninguén poderá estar diante de vós, porque o Señor, o voso Deus, porá o medo e o terror de vós sobre toda a terra que pisades, como vos dixo. Deuteronomio 11:22-25

Sube a este monte Abarim, ao monte Nebo, que está na terra de Moab, fronte a Xericó; e mira a terra de Canaán, que lles dou aos fillos de Israel en posesión. Deuteronomio 32:49

Historia

Despois da morte de Moisés, servo do Señor, o Señor falou con Xosué, fillo de Nun, ministro de Moisés, dicindo: «Morreu o meu servo Moisés. Levántate, pois, e pasa este Xordán, ti e todo este pobo, cara á terra que eu lles dou aos fillos de Israel. Todo lugar que pise a planta do teu pé, ese che dou, como lle dixen a Moisés. Desde o deserto e este Líbano ata o gran río, o río Éufrates, toda a terra dos hititas ata o gran mar, cara ao poñente, será o teu límite. Ninguén poderá estar diante de ti en todos os días da túa vida; como fun con Moisés, así estarei contigo; non te abandonarei nin te abandonarei. Sé forte e valente, porque a este pobo lle repartirás en herdanza a terra que xurei aos seus pais que lles daría. Xosué 1:1-6

E estas son as terras que os fillos de Israel herdaron na terra de Canaán, que o sacerdote Eleazar, Xosué, fillo de Nun, e os xefes das familias das tribos dos fillos de Israel, lles repartiron como herdanza. Xosué 14:1

David tamén derrotou a Hadadézer, fillo de Rehob, rei de Soba, cando este foi recuperar o seu territorio no río Éufrates. 2 Samuel 8:3

Do pacto que fixo con Abraham e do xuramento que fixo a Isaac, e confirmouno para Xacob por lei e para Israel por pacto perpetuo, dicindo: Dareiche a terra de Canaán, a túa herdanza, cando erades poucos, poucos e estranxeiros nela. 1 Crónicas 16:16-19

E David derrotou a Hadarézer, rei de Sobah, ata Hamat, cando este foi establecer o seu dominio xunto ao río Éufrates. 1 Crónicas 18:3

Poesía

Bendita a nación cuxo Deus é o Señor, e o pobo que el escolleu para a súa herdanza. Salmo 33:12

Pacto que fixo con Abraham e xuramento a Isaac; e confirmouno con Xacob por lei, e con Israel por pacto eterno, dicindo: Dareiche a terra de Canaán, a túa herdanza. Cando eran poucos homes en número, moi poucos e estranxeiros nela. Salmo 105:9-12

Quen feriu grandes nacións e matou a reis poderosos: a Sihón, rei dos amorreos, a Og, rei de Basán, e a todos os reinos de Canaán. E deu a súa terra en herdanza, en herdanza a Israel, o seu pobo. O teu nome, oh Señor, perdura para sempre; e a túa memoria, oh Señor, por todas as xeracións. Salmo 135:10-13

Profecía

E naquel día haberá unha raíz de Xesé, que se erguerá por bandeira dos pobos; a ela buscarán as nacións, e o seu descanso será glorioso. E acontecerá aquel día que o Señor estenderá a súa man por segunda vez para recuperar o resto do seu pobo que quedará de Asiria, de Exipto, de Patros, de Cux, de Elam, de Shinar, de Hamat e das illas do mar. E levantará un estandarte para as nacións, e reunirá os expulsados de Israel, e xuntará os dispersos de Xudá dos catro recunchos da terra. Isaías 11:10-12

E acontecerá aquel día que o Señor baterá dende o curso do río ata o torrente de Exipto, e seredes recollidos un por un, fillos de Israel. E acontecerá aquel día que tocará a gran trompeta, e virán os que estaban a piques de perecer na terra de Asiria, e os proscritos na terra de Exipto, e adorarán ao Señor no monte santo en Xerusalén. Isaías 27:12-13

Mais agora, así di o Señor, que te creou, oh Xacob, e o que te formou, oh Israel: Non temas, porque eu te redimín, chameiche polo teu nome; ti es meu. Cando pases polas augas, eu estarei contigo; e polos ríos, non te asolagarán; cando andes polo lume, non te queimarás, nin a chama arderá en ti. Porque eu son o Señor, o teu Deus, o Santo de Israel, o teu Salvador. Dei Exipto polo teu rescate, Etiopía e Seba por ti. Xa que eras precioso aos meus ollos, eras honorable, e eu te amei; polo tanto, darei homes por ti e pobos pola túa vida. Non temas, porque eu estou contigo. Traerei a túa descendencia do leste e recolleite do oeste; direi ao norte: Renuncia; e ao sur: Non te deteñas. Trae os meus fillos de lonxe, e as miñas fillas dos confíns da terra; Mesmo todo aquel que leva o meu nome, porque para a miña gloria o creei, o formei, si, o fixen. Isaías 43:1-7

Escoitádeme, illas, e prestade atención, pobos de lonxe. O Señor chamoume desde o ventre, desde as entrañas da miña nai lembrou o meu nome. E fixo a miña boca coma unha espada afiada; á sombra da súa man escondeume, e converteume nunha frecha pulida; na súa alxaba agochoume. E díxome: Ti es o meu servo, Israel, en ti serei glorificado. Entón eu dixen: En van traballei, en balde e en van

gastei as miñas forzas; pero certamente o meu xuízo está co Señor, e a miña obra co meu Deus. E agora, di o Señor, que me formou desde o ventre para ser o seu servo, para traer de volta a Xacob a el, aínda que Israel non sexa reunido, con todo, serei glorioso aos ollos do Señor, e o meu Deus será a miña forza. E dixo: «É pouco que sexas o meu servo para levantar as tribos de Xacob e restaurar os preservados de Israel. Tamén te darei por luz das nacións, para que sexas a miña salvación ata o confín da terra». Isaías 49:1-6

Porque o teu esposo é o teu Creador; o seu nome é o Señor dos Exércitos; e o teu Redentor é o Santo de Israel; Deus de toda a terra será chamado. Porque o Señor te chamou como a unha muller abandonada e aflixida de espírito, e a unha esposa da xuventude, cando eras rexeitada —di o teu Deus—. Por un pequeno momento abandoneite, pero con gran misericordia te recollerei. Cunha pequena ira escondín o meu rostro de ti por un momento; pero con bondade eterna terei piedade de ti —di o Señor, o teu Redentor—. Isaías 54:5-8

O Señor Deus, que reúne os expulsados de Israel, di: "Aínda así, reunirei outros con el, ademais dos que se reuniron con el". Isaías 56:8

¡Ai dos pastores que destrúen e dispersan as ovellas do meu pasto!, di o Señor. Polo tanto, así di o Señor, Deus de Israel, contra os pastores que apacentan o meu pobo: Vós dispersastes o meu rabaño e o botastes fóra, e non o visitastes. Velaquí que eu castigo sobre vós a maldade das vosas accións -oráculo do Señor-. Recollerei o resto do meu rabaño de todos os países onde o botei fóra, e o farei volver aos seus currais; e serán frutíferos e multiplicaranse. E porei sobre eles pastores que o apacenten; e non temerán máis, nin se asustarán, nin lles faltará -oráculo do Señor-. Xeremías 23:1-4

Si, así di o Señor dos Exércitos, o Deus de Israel, acerca dos utensilios que quedan na casa do Señor, na casa do rei de Xudá e en Xerusalén: Serán levados a Babilonia, e alí estarán ata o día en que eu os visite —oráculo do Señor—; entón os farei subir e os devolverei a este lugar. Xeremías 27:21-22

Porque eu sei os pensamentos que teño para vós —oráculo do Señor—, pensamentos de paz e non de mal, para darvos un fin esperado. Entón me invocaredes, e iredes e oraredes a min, e eu vos escoitarei. E me buscaredes e me atoparedes, cando me busquedes con todo o voso corazón. E serei atopado por vós —oráculo do Señor— e volverei o voso cativerio, e vos reunirei de todas as nacións e de todos os lugares onde vos botei —oráculo do Señor—; e vos traerei de volta ao lugar de onde vos fixen levar cativos. Xeremías 29:11-14

Porque así di o Señor: «Cantade con alegría por Xacob, e aclamade entre os principais das nacións! Publicade, louvade e dide: Señor, salva o teu pobo, o resto de Israel. Velaquí que os traerei do país do norte e os reunirei dos confíns da terra; e con eles os cegos e os coxos, a muller embarazada e a que está de parto; unha gran multitude volverá alí. Virán con choro, e con súplicas os guiarei; fareinos camiñar xunto aos ríos de augas por un camiño recto, no que non tropezarán, porque eu son pai para Israel, e Efraín é o meu primoxénito». Escoitade a palabra do Señor, oh nacións, e anunciádea nas illas afastadas, e dicíde: Aquel que dispersou a Israel o reunirá e o gardará, coma un pastor o seu rabaño. Porque o Señor redimiu a Xacob e o librou da man do que era máis forte ca el. Xeremías 31:7-11

E agora, polo tanto, así di o Señor, Deus de Israel, respecto desta cidade, da que vós dicides que será entregada na man do rei de Babilonia pola espada, pola fame e pola peste: Velaquí que os reunirei de todos os países aos que os botei na miña ira, na miña furia e con grande furor; e os traerei de volta a este lugar, e farei que habiten seguros. E eles serán o meu pobo, e eu serei o seu Deus. E dareilles un

só corazón e un só camiño, para que me teman para sempre, para o seu ben e para o dos seus fillos despois deles. E farei con eles unha alianza eterna, de que non me apartarei deles para facerlles o ben; senón que porei o meu temor nos seus corazóns, para que non se aparten de min. Si, alegrareime por eles para facerlles o ben, e plantareinos nesta terra con certeza con todo o meu corazón e con toda a miña alma. Porque así di o Señor: Do mesmo xeito que trouxen todo este gran mal sobre este pobo, así traerei sobre eles todo o ben que lles prometín. Xeremías 32:36-42

De novo veu a min a palabra do Señor, dicindo: Fillo de home, os teus irmáns, os teus irmáns, os homes da túa parentela, e toda a casa de Israel, son aqueles aos que os habitantes de Xerusalén dixeron: Afastádevos do Señor; a nós déuselle esta terra en posesión. Polo tanto, di: Así di o Señor Deus: Aínda que os botei lonxe entre as nacións e os dispersei entre os países, serei para eles como un pequeno santuario nos países onde virán. Polo tanto, di: Así di o Señor Deus: Recollereivos de entre os pobos e reunireivos dos países onde fostes dispersos, e dareivos a terra de Israel. E virán alí, e quitarán de alí todas as súas abominacións e todas as súas cousas. Dareilles un só corazón e porei dentro de vós un espírito novo; e quitareilles o corazón de pedra da carne e dareilles un corazón de carne, para que anden nos meus estatutos, e garden os meus decretos, e os cumpran; e serán o meu pobo, e eu serei o seu Deus. Ezequiel 11:14-20

E vos sacarei do medio dos pobos e vos recollerei dos países onde estades dispersos, con man poderosa, con brazo estendido e con furor derramado. Aceptareivos cun aroma agradable, cando vos saque do medio dos pobos e vos recolla dos países onde fostes dispersos; e serei santificado en vós diante das nacións. E saberedes que eu son o Señor, cando vos leve á terra de Israel, ao país polo cal alcei a miña man para darllo aos vosos pais. Ezequiel 20:34,41-42

Así di o Señor Deus: Cando eu reúna a casa de Israel de entre os pobos entre os que están dispersos, e sexa santificado nela aos ollos das nacións, entón habitarán na súa terra que lle dei ao meu servo Xacob. E habitarán nela con seguridade, e construirán casas e plantarán viñas; si, habitarán con confianza, cando eu execute xuízos contra todos os que os desprezan ao seu redor; e saberán que eu son o Señor o seu Deus. Ezequiel 28:25-26

Porque así di o Señor Deus: Velaquí que eu, eu mesmo, buscarei as miñas ovellas e as buscarei. Como o pastor busca o seu rabaño o día que está entre as súas ovellas dispersas, así buscarei as miñas ovellas e as librarei de todos os lugares onde foron dispersas no día nubrado e escuro. E sacareinas do medio dos pobos, e reuniraas dos países, e levareas á súa terra, e apacentareinas nos montes de Israel, xunto aos ríos, e en todos os lugares habitados do país. Apacentareinas en bos pastos, e nos altos montes de Israel estará o seu curro; alí deitaranse nun bo curro, e en pastos graxos apacentaranse nos montes de Israel. Eu apacentarei o meu rabaño e fareino deitar, di o Señor Deus. Buscarei a que se perdeu e traerei de volta a que foi escorrentada, e vendarei a que estaba rota e fortalecerei a que estaba enferma; pero destruirei a gorda e a forte e apacentareinas con xustiza. Ezequiel 34:11-16

Polo tanto, di á casa de Israel: Así di o Señor Deus: Non fago isto por vós, casa de Israel, senón por mor do meu santo nome, que vós profanades entre as nacións ás que fostes. E santificarei o meu gran nome, que foi profanado entre as nacións, que vós profanades no medio delas; e as nacións saberán que eu son o Señor, di o Señor Deus, cando sexa santificado en vós diante dos seus ollos. Porque vos tomarei de entre as nacións, e vos reunirei de todos os países, e vos levarei á vosa terra. Entón aspergerei auga limpa sobre vós, e seredes puros; de toda a vosa inmundicia e de todos os vosos ídolos, vos purificarei. Dareivos un corazón novo e porei dentro de vós un espírito novo; e quitarei o corazón de pedra da vosa carne, e dareivos un corazón de carne. E porei o meu espírito dentro de vós,

e farei que andedes nos meus estatutos, e que gardedes os meus xuízos, e os poñades en práctica. E habitaredes na terra que lles dei aos vosos pais; e seredes o meu pobo, e eu serei o voso Deus. Ezequiel 36:22-28

E dilles: Así di o Señor Deus: Velaquí que eu collerei os fillos de Israel de entre as nacións ás que foron, e os reunirei por todas partes e os levarei á súa terra. E farei deles unha soa nación na terra, nos montes de Israel; e un só rei será rei para todos eles; e xa non serán dúas nacións, nin se dividirán máis en dous reinos. Nin se contaminarán máis cos seus ídolos, nin coas súas abominacións, nin con ningunha das súas transgresións; senón que os salvarei de todas as súas moradas nas que pecaron, e os purificarei; e serán o meu pobo, e eu serei o seu Deus. E o meu servo David será rei sobre eles; e todos eles terán un só pastor; tamén camiñarán nos meus xuízos, e gardarán os meus estatutos, e os porán por cumprimento. E habitarán na terra que lle dei ao meu servo Xacob, na que habitaron os vosos pais; e habitarán nela, eles, os seus fillos e os fillos dos seus fillos para sempre; e o meu servo David será o seu príncipe para sempre. Ademais, farei con eles un pacto de paz; será un pacto eterno con eles; e colocareinos e multiplicareinos, e porei o meu santuario no medio deles para sempre. O meu tabernáculo estará con eles; si, eu serei o seu Deus, e eles serán o meu pobo. E as nacións saberán que eu, o Señor, santifico a Israel, cando o meu santuario estea no medio deles para sempre. Ezequiel 37:21-28

Polo tanto, así di o Señor Deus: Agora traerei de volta a catividade de Xacob e terei piedade de toda a casa de Israel, e terei celos do meu santo nome; despois de que leven a súa vergoña e todas as súas transgresións coas que se rebelaron contra min, cando habitaban seguros na súa terra e ninguén os asustaba. Cando os traia de volta do medio dos pobos e os recolla das terras dos seus inimigos, e sexa santificado neles á vista de moitas nacións, entón saberán que eu son o Señor, o seu Deus, que os fixo cativos entre as nacións; senón que os reunín na súa terra e non deixarei máis alí a ningún deles. Nin lles esconderei máis a miña cara, porque derramei o meu espírito sobre a casa de Israel, di o Señor Deus. Ezequiel 39:25-29

Mais o número dos fillos de Israel será coma a area do mar, que non se pode medir nin contar; e acontecerá que no lugar onde se lles dixo: Vós non sodes o meu pobo, alí lles diran: Vós sodes fillos do Deus vivo. Entón reuniranse os fillos de Xudá e os fillos de Israel, e nomearanse un só xefe, e sairán da terra; porque grande será o día de Iezreel. Oseas 1:10-11

Israel foi tragado; agora serán entre as nacións coma un vaso sen pracer. Pois subiron a Asiria, un burro salvaxe só; Efraím contratou amantes. Si, aínda que contrataron entre as nacións, agora os reunirei, e terán un pouco de pena pola carga do rei dos príncipes. Oseas 8:8-10

Reunirei a todo ti, oh Xacob; reunirei o resto de Israel; xuntaréinos coma as ovellas de Bosra, coma o rabaño no medio do seu curral; farán un gran ruído por mor da multitude dos homes. Miqueas 2:12

Naquel día —oráculo do Señor—, reunirei a coxa, recollerei a expulsada e a que eu aflixín; farei da coxa un remanente, e da desterrada unha nación forte; e o Señor reinará sobre eles no monte Sión, desde agora e para sempre. Miqueas 4:6-7

Canta, filla de Sión; da berros de alegría, Israel; alégrate e regocíxate de todo corazón, filla de Xerusalén. O Señor quitou os teus xuízos, botou fóra o teu inimigo. O Rei de Israel, o Señor, está no medio de ti; non volverás ver o mal. Naquel día diráselle a Xerusalén: Non temas; e a Sión: Non deixes que as túas mans sexan flacas. O Señor, o teu Deus, está no medio de ti; salvará, alegrarase de ti con alegría; descansará no seu amor, alegrarase de ti con cantos. Reunirei os que están tristes pola

asemblea solemne, os que son de ti, para os que a oprobio dela era unha carga. Velaquí, nese tempo desfacerei a todos os que te aflixen, e salvarei a que coxa e reunirei a que foi expulsada; e daréilles eloxio e fama en toda a terra onde foron avergoñados. Naquel tempo volverei a traervos, cando vos recolla, porque farei de vós un nome e un eloxio entre todos os pobos da terra, cando faga volver o voso cativerio diante dos vosos ollos —oráculo do Señor—. Sofonías 3:14-20

Fortalecerei a casa de Xudá e salvarei a casa de Xosé, e traereinos de volta para aloxarse neles, porque teño piedade deles; e serán coma se non os rexeitase, porque eu son o Señor, o seu Deus, e os escoitarei. Os de Efraím serán coma un home forte, e o seu corazón alegrarase coma co viño; os seus fillos veráno e alegraranse; o seu corazón alegrarase no Señor. Asubiarei por eles e os reunirei, porque os redimín; e multiplicaranse coma multiplicaron. Sementaréinos entre os pobos, e lembraranse de min en terras afastadas; vivirán cos seus fillos e volverán. Traereinos de volta da terra de Exipto, e os reunirei de Asiria; e traereinos á terra de Galaad e do Líbano; e non se atopará lugar para eles. Zacarías 10:6-10

Novo Testamento

Reunidos, preguntáronlle: «Señor, restaurarás neste tempo o reino de Israel?». El respondeulles: « Non vos corresponde a vós saber os tempos nin as saíntes, que o Pai puxo no seu poder. Mais recibiredes poder, cando o Espírito Santo veña sobre vós, e seredes as miñas testemuñas en Xerusalén, en toda a Xudea e Samaria, e ata os confíns da terra». Feitos 1:6-8

para que, na dispensación da plenitude dos tempos, reunise en Cristo todas as cousas, tanto as que están no ceo como as que están na terra; nel: Efesios 1:10

Irmáns, rogámosvos pola chegada do noso Señor Xesucristo e pola nosa reunión con el, que non vos deixedes axiña aturdar de mente, nin vos turbedes, nin por espírito, nin por palabra, nin por carta que vén de nós, coma se o día de Cristo estivese preto. Ninguén vos engane en ningún xeito; porque ese día non chegará sen que primeiro veña a apostasía e se revele o home do pecado, o fillo da perdición, que se opón e se exalta por riba de todo o que se chama Deus ou que é adorado, de tal xeito que se senta no templo de Deus como Deus, presentándose como Deus. 2 Tesalonicenses 2:1-4

Apócrifos

Entón Tobit escribiu unha oración de xúbilo, e dixo: Bendito sexa Deus que vive para sempre, e bendito sexa o seu reino. Porque El azouta e ten misericordia; leva abaixo ao inferno e fai subir de novo; e non hai quen poida escapar da súa man. Confesádeo diante dos xentís, fillos de Israel, porque nos dispersou entre eles. Alí declarade a súa grandeza e exaltádeo diante de todos os vivos, porque El é o noso Señor e é o Deus, o noso Pai para sempre. E El azoutaranos polas nosas iniquidades e terá piedade de novo, e reuniranos de entre todas as nacións, entre as que nos dispersou. Tobit 13:1-5

Reúne todas as tribos de Xacob e herdaas, como desde o principio. Señor, ten piedade do pobo que leva o teu nome, e de Israel, a quen puxeches o teu primoxénito. Eclesiástico 36:11-12

Xerusalén, mira cara ao leste e contempla a alegría que che vén de Deus. Velaquí que veñen os teus fillos, os que despediches, reúnense dende o leste ata o oeste pola palabra do Santo, alegrando-se na gloria de Deus. Baruc 4:36-37

Levántate, Xerusalén, e ponte nas alturas, e mira cara ao leste, e mira os teus fillos reunidos dende o oeste ata o leste pola palabra do Santo, alegrándose na lembranza de Deus. Baruc 5:5

E a oración era deste xeito: Oh Señor, Señor Deus, Creador de todas as cousas, que es temible e forte, xusto e misericordioso, e o único e clemente Rei, o único doador de todas as cousas, o único xusto, todopoderoso e eterno, ti que liberaches a Israel de toda angustia e escolliches os pais e os santificaches: acepta o sacrificio por todo o teu pobo Israel e conserva a túa propia porción e santificaa. Reúne os que están dispersos de nós, libera os que serven entre os pagáns, mira os que son desprezados e aborrecidos, e que os pagáns saiban que ti es o noso Deus. 2 Macabeos 1:24-27

Agardamos tamén que o Deus, que librou a todo o seu pobo e lles deu a todos unha herdanza, o reino, o sacerdocio e o santuario, como prometeu na Lei, teña piedade de nós axiña e nos reúna de toda a terra debaixo do ceo no lugar santo, porque nos librou de grandes angustias e purificou o lugar. 2 Macabeos 2:17-18

Jasher e Xubileos

E foi no décimo quinto ano da estadía de Abram na terra de Canaán, que é o setenta ano da vida de Abram, cando o Señor apareceu a Abram nese ano e díxolle: Eu son o Señor que te saquei de Ur Casdim para darche esta terra en herdanza. Agora, pois, anda diante de min e sé perfecto e garda os meus mandamentos, porque a ti e á túa descendencia darei esta terra en herdanza, desde o río Mitzraim ata o gran río Éufrates. Jasher 13:17-18
E Esaú levantouse e volveu a Xacob, e fixo todo o que Nebaiot, fillo de Ismael, lle aconsellara; e Esaú colleu todas as riquezas que Isaac deixara, as almas, os animais, o gando e as propiedades, e todas as riquezas; non lle deu nada ao seu irmán Xacob; e Xacob colleu toda a terra de Canaán, desde o regato de Exipto ata o río Éufrates, e tomouno como posesión perpetua, e para os seus fillos e para a súa descendencia despois del para sempre. E estas son as palabras que Xacob escribiu no libro, dicindo: A terra de Canaán e todas as cidades dos hititas, dos heveos, dos jebuseos, dos amorreos, dos perizitas e dos guergasitas, todas as sete nacións desde o río de Exipto ata o río Éufrates. Jasher 47:24,27

E foi despois da morte de Moisés que o Señor díxolle a Xosué, fillo de Nun, dicindo: Levántate e pasa o Xordán cara á terra que lles dei aos fillos de Israel, e faralles herdar a terra aos fillos de Israel. Todo lugar que pisen os teus pés será teu; desde o deserto do Líbano ata o gran río, o río de Perat, será o teu límite. Jasher 88:1-3

E despois disto volveranse a min de entre os xentís con todo o seu corazón, con toda a súa alma e con toda a súa forza, e eu os reunirei de entre todos os xentís, e buscaranme, para que me atopen, cando me busquen con todo o seu corazón e con toda a súa alma. Xubileos 1:14

E díxolle: «Eu son o Señor que te saquei de Ur dos caldeos para darche a terra dos cananeos para que a posúas para sempre; e serei o teu Deus e o da túa descendencia despois de ti». Naquel día o Señor fixo unha alianza con Abram, dicindo: «Á túa descendencia dareille esta terra, desde o río de Exipto ata o gran río, o río Éufrates: os quenitas, os quenezitas, os cadmonitas, os perizitas, os refaítas, os facoreitas, os heveos, os amorreos, os cananeos, os girgasitas e os jebuseos». Xubileos 14:7,18

Dareiche a ti e á túa descendencia despois de ti a terra onde habitaches como peregrino, a terra de Canaán, para que a posúas para sempre, e eu serei o seu Deus. Xubileos 15:10

Libros esquecidos do Edén

E díxenlle a meu pai Xacob: Por medio de ti o Señor despoxará os cananeos e darache a súa terra a ti e á túa descendencia despois de ti. Testamento de Leví 3:10

E despois destas cousas xurdirá para vós o Señor mesmo (Xesucristo), a luz da xustiza, e volveredes á vosa terra. E o veredes en Xerusalén, por mor do seu nome. E de novo, pola maldade das vosas obras, o provocaredes á ira, e seredes rexeitados por el ata o tempo da consumación. Testamento de Zebulón 2:32-35

E despois de que vos volvades diminuídos e poucos, volvedes e recoñecedes ao Señor, o voso Deus; e El vos traerá de volta á vosa terra, segundo a súa abundante misericordia. E acontecerá que, despois de que cheguen á terra dos seus pais, volverán esquecerse do Señor e converteranse en impíos. E o Señor espallaráos por toda a face da terra, ata que veña a compaixón do Señor (Xesucristo), un home que practica a xustiza e a misericordia con todos os que están lonxe e cos que están preto. Testamento de Naftalí 1:30-32

O Evanxeo - Só Xesucristo salva

E ela dará a luz un fillo, e chamaráslle Xesús, porque el salvará o seu pobo dos seus pecados. Mateo 1:21

Porque tanto amou Deus o mundo, que deu o seu Fillo unigénito, para que todo aquel que cre nel non se perda, senón que teña vida eterna. Xoán 3:16

Xesús díxolle: Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén chega ao Pai senón por min. Xoán 14:6

E en ningún outro hai salvación; porque non hai outro nome debaixo do ceo, dado aos homes, polo cal debamos ser salvos. Feitos 4:12

Porque vos transmitín, en primeiro lugar, o que eu tamén recibín: que Cristo morreu polos nosos pecados, segundo as Escrituras; e que foi sepultado, e que resucitou ao terceiro día, segundo as Escrituras: 1 Corintios 15:3-4

En quen temos redención polo seu sangue, o perdón dos pecados, segundo as riquezas da súa graza. Efesios 1:7

Hai catro verdades que debemos comprender plenamente:

1. Deus ámate moito.

El quere que teñas vida eterna no ceo con El.
Porque tanto amou Deus o mundo, que deu o seu Fillo unigénito, para que todo aquel que cre nel non se perda, senón que teña vida eterna. Xoán 3:16

El quere que teñas unha vida abundante e significativa con El.
O ladrón vén roubar, matar e destruír. Eu vin para que teñan vida, e para que a teñan en abundancia. Xoán 10:10

A pesar disto, moita xente non experimenta unha vida con sentido e non está segura de ter vida eterna porque...

2. O home é pecador por natureza. Por iso está separado de Deus.

Todos pecaron.
Porque todos pecaron e están destituídos da gloria de Deus; Romanos 3:23
Porque o amor ao diñeiro é a raíz de todos os males... 1 Timoteo 6:10

A paga do pecado é a morte.
Porque a paga do pecado é a morte... Romanos 6:23

A Biblia especifica dous tipos de morte:
• Morte física
E como está establecido para os homes morrer unha vez, e despois disto vén o xuízo. Hebreos 9:27
• Morte espiritual ou separación eterna de Deus no inferno
Mais os cobardes, os incrédulos, os abominables, os asasinos, os fornicarios, os meigos, os idólatras e todos os mentireiros, terán a súa parte no lago que arde con lume e xofre, que é a segunda morte. Apocalipse 21:8

Se o home está separado de Deus por mor do seu pecado, cal é a solución a este problema? A miúdo pensamos que as solucións son: a relixión, as boas obras e os bos costumes. Pero só hai unha solución procedente de Deus.

3. Xesucristo é o único camiño ao ceo.

Esta é a declaración de Deus.
Xesús díxolle: Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén chega ao Pai senón por min. Xoán 14:6

Pagou o castigo completo polos nosos pecados.
Porque tamén Cristo padeceu unha vez polos pecados, o xusto polos inxustos, para nos levar a Deus, sendo morto na carne, pero vivificado polo espírito. 1 Pedro 3:18
En quen temos redención polo seu sangue, o perdón dos pecados, segundo as riquezas da súa graza. Efesios 1:7

Ten a promesa da vida eterna.
O que cre no Fillo ten vida eterna. E o que non cre no Fillo non verá a vida, senón que a ira de Deus permanece sobre el. Xoán 3:36
Porque a paga do pecado é a morte; pero o don de Deus é a vida eterna en Cristo Xesús, noso Señor. Romanos 6:23

4. Necesitamos crer en Xesucristo para ser salvos.

A nosa salvación débese á graza de Deus mediante a fe en Xesucristo.
Porque pola graza sodes salvos mediante a fe; e isto non vén de vós, é don de Deus; non por obras, para que ninguén se gloríe. Efesios 2:8-9

Porque todo aquel que invoque o nome do Señor, será salvo. Romanos 10:13

Oración do pecador
Reza isto con fe:
Señor Xesús, moitas grazas por amarme. Confeso que son un pecador e pídoche perdón. Grazas por derramar o teu sangue para pagar por todos os meus pecados. Grazas pola túa morte na cruz, sepultura e resurrección. Confío en ti como o meu Señor e Salvador. Acepto o teu agasallo da vida eterna e entrego a miña vida a ti. Axúdame a obedecer todos os teus mandamentos e ser agradable aos teus ollos. Amén.

Se confiaches en Xesucristo, o seguinte aconteceu contigo:
• Agora, tes vida eterna con Deus.
E esta é a vontade do que me enviou: que todo aquel que ve o Fillo e cre nel, teña vida eterna; e eu o resucitarei no último día. Xoán 6:40
• Todos os teus pecados foron pagados e perdoados. (pasado, presente, futuro)
Pero este home, despois de ofrecer un só sacrificio polos pecados para sempre, sentouse á dereita de Deus; Hebreos 10:12
• Es unha nova creación aos ollos de Deus. É o comezo da túa nova vida.
Polo tanto, se alguén está en Cristo, é unha criatura nova; as cousas vellas pasaron; velaquí, todas as cousas son feitas novas. 2 Corintios 5:17
• Convertecheste en fillo de Deus.
Mais a todos os que o recibiron, deulles poder de seren fillos de Deus, aos que cren no seu nome. Xoán 1:12

As boas obras non son un xeito de salvarnos, senón unha proba ou froito da nosa salvación.
Porque somos obra súa, creados en Cristo Xesús para boas obras, as cales Deus preparou de antemán para que andemos nelas. Efesios 2:10
Deus te bendiga!

Unha homenaxe a María de Betania

Estando Xesús en Betania, na casa de Simón o leproso, mentres el estaba sentado á mesa, chegou unha muller que tiña unha caixa de alabastro chea de ungüento de nardo puro, moi valioso; rompeu a caixa e verteuno sobre a cabeza del. Algúns indignados dicían: «Por que se desperdiciou este ungüento? Porque podería venderse por máis de trescentos denarios e darllo aos pobres». E murmuraban contra ela. Xesús dixo: «Deixádea, por que a molestades? Ela fixo unha boa obra comigo. Porque sempre teredes pobres convosco, e sempre que queirades podedes facerlles o ben; pero a min non me teredes sempre. Ela fixo o que puido; veu de antemán para unxir o meu corpo para a sepultura. De verdade vos digo que onde queira que se predique este evanxeo, por todo o mundo, tamén isto que ela fixo se contará en memoria dela». Marcos 14:3-9